

DigIT: Developing Digital Skills and Tools for Better Inclusion of Refugees and Immigrants

Project Reference: 2021-1-PL01-KA220-HED-000032041

Verktøykasse for opplæring av lærere i høyere utdanning (HE)

KAPITTEL-1

Spesielle vanskeligheter som flyktninger/innvandrere møter når det gjelder å få tilgang til, bli værende og komme seg videre i høyere utdanning.

**Co-funded by
the European Union**

Ansvarsfraskrivelse

Dette prosjektet er finansiert med støtte fra EU-kommisjonen. Innholdet på dette nettstedet representerer kun forfatterens synspunkter og er deres eget ansvar. Kommisjonen er ikke ansvarlig for eventuell bruk av informasjonen på nettstedet.

DIGIT © 2023 by Vistula University is licensed under CC BY-NC-ND 4.0

Innholdsfortegnelse

<i>Innledning</i>	3
<i>Kapittel 1-</i>	4
<i>Spesielle vanskeligheter som flyktninger/innvandrere møter når det gjelder å få tilgang til, bli værende og komme seg videre i høyere utdanning (høyere utdanning)</i>	4
<i>Innledning:</i>	4
<i>Bakgrunn for utfordringen:</i>	4
<i>Barrierer og anbefalinger til tiltak</i>	4
Anbefalinger til ansatte i høyere utdanning:	5
Anbefalinger til beslutningstakere i høyere utdanning:	5
Anbefalinger til beslutningstakere:	6
Anbefalinger til andre interessenter:	6
<i>Trinnvis implementering med synlige fremskritt:</i>	7
<i>Eksempel</i>	7
<i>Eksterne kilder</i>	10
<i>Referanser:</i>	11

Innledning

Tilgang til høyere utdanning er en grunnleggende rettighet som bør gjelde for alle, uavhengig av bakgrunn og livssituasjon. Flyktninger og innvandrere møter imidlertid ofte en rekke barrierer som hindrer dem i å oppfylle sitt ønske og sin motivasjon for å ta høyere utdanning. Disse barrierene kan være av kulturell, sosial, økonomisk og juridisk art, og det kreves en felles innsats fra alle interessenter for å overvinne dem.

Fagfolk i høyere utdanning spiller en avgjørende rolle når det gjelder å lette tilgangen til høyere utdanning for flyktninger og innvandrere, ettersom de er i en unik posisjon til å gi skreddersydd støtte og veiledning. Fagfolk i høyere utdanning må imidlertid være klar over de spesifikke utfordringene flyktninger og innvandrere står overfor, og de må ha de nødvendige ferdighetene og kunnskapene for å håndtere disse utfordringene.

Denne digitale verktøykassen er utviklet for å imøtekomme dette behovet ved å gi fagpersoner i høyere utdanning, medlemmer av studentforeninger, sosialarbeidere, lærere/karriererådgivere fra skoler og høyskoler og ansatte i hjelpeorganisasjoner for flyktninger en omfattende veiledning i hvordan man kan lette tilgangen til høyere utdanning for flyktninger og innvandrere. Målet med verktøykassen er å øke kompetansenivået og den sosioøkonomiske bevisstheten blant ansatte i høyere utdanning, styrke flyktnings/innvandreres faglige og personlige utvikling og oppmuntre flyktninger/innvandrere til å ta utdanning og bidra til samfunnsutviklingen.

For å sikre at verktøykassen er nøyaktig og pålitelig, er anbefalingene basert på den siste juridiske og politiske utviklingen som påvirker tilgangen til høyere utdanning, samt beste praksis identifisert av eksperter på området. Denne digitale verktøykassen er laget for å være en verdifull ressurs for fagpersoner i høyere utdanning og andre interessenter som er involvert i å legge til rette for at flyktninger og innvandrere får tilgang til høyere utdanning. Ved å utstyre fagpersoner i høyere utdanning med den nødvendige kunnskapen og ferdighetene som trengs for å håndtere barrierene flyktninger og innvandrere møter, kan vi fremme sosial inkludering, mangfold og samfunnsutvikling.

Kapittel 1-

Spesielle vanskeligheter som flyktninger/innvandrere møter når det gjelder å få tilgang til, bli værende og komme seg videre i høyere utdanning (høyere utdanning)

Innledning:

Temaet for denne første modulen i verktøykassen er vanlige hindringer for flyktnings/innvandreres ønske om og motivasjon for å ta høyere utdanning. Dette temaet er viktig fordi det legger grunnlaget for å forstå utfordringene flyktninger og innvandrere møter når de forsøker å få tilgang til høyere utdanning. Temaet er strukturert slik at det inneholder en bakgrunn for utfordringen, anbefalinger om tiltak, trinnvis implementering, god praksis og andre kilder å ta hensyn til, etterfulgt av et eksempelcase.

Bakgrunn for utfordringen:

Flyktninger og innvandrere møter ofte betydelige hindringer når de prøver å få tilgang til høyere utdanning, for eksempel manglende anerkjennelse av kvalifikasjoner de har oppnådd utenfor hjemlandet, økonomiske barrierer og diskriminering. Ansatte i høyere utdanning kan løse disse utfordringene ved å arbeide for retningslinjer og praksis som anerkjenner og validerer utenlandske kvalifikasjoner, gi økonomisk støtte og skape inkluderende læringsmiljøer. Flere akademiske ressurser har understreket viktigheten av at fagpersoner i høyere utdanning bidrar til å fremme sosial og økonomisk mobilitet for flyktninger og innvandrere. I tillegg til disse spesifikke utfordringene står flyktninger og innvandrere også overfor bredere systemiske problemer, som språkbarrierer og økonomiske begrensninger (British Council, 2016). For å løse disse utfordringene kreves det en omfattende og koordinert innsats fra fagpersoner i høyere utdanning, beslutningstakere og andre interessenter.

Barrierer og anbefalinger til tiltak

Språkbarrierer: Flyktninger og innvandrere har kanskje ikke de nødvendige språkkunnskapene for å fullføre kurs eller oppfylle språkravene for høyere utdanning.

Økonomiske barrierer: Flyktninger og innvandrere kan møte økonomiske begrensninger og har kanskje ikke tilgang til de samme økonomiske ressursene som statsborgere eller fastboende.

Manglende anerkjennelse av realkompetanse og kvalifikasjoner: Flyktninger og innvandrere kan ha tilegnet seg kunnskap og kvalifikasjoner i hjemlandet som ikke anerkjennes i vertslandet, noe som gjør det vanskelig å få tilgang til høyere utdanning.

Kulturelle forskjeller: Flyktninger og innvandrere kan møte kulturelle barrierer som gjør det vanskelig for dem å integrere seg i vertslandets utdanningssystem.

Begrenset tilgang til informasjon: Flyktninger og innvandrere har kanskje ikke tilgang til den samme informasjonen og de samme ressursene som statsborgere eller fastboende, noe som gjør det vanskelig for dem å navigere i utdanningssystemet.

Begrenset tilgang til støttetjenester: Flyktninger og innvandrere har kanskje ikke tilgang til de samme støttetjenestene som statsborgere eller fastboende, for eksempel akademisk og sosial støtte, noe som kan gjøre det vanskelig for dem å lykkes i høyere utdanning.

Innvandringsstatus: Flyktninger og innvandrere kan møte juridiske barrierer som hindrer dem i å ta høyere utdanning, for eksempel restriksjoner på innvandringsstatus eller oppholdsstatus.

Psykologiske og emosjonelle utfordringer: Flyktninger og innvandrere kan møte psykologiske og emosjonelle utfordringer som følge av flukt og opplevelser i hjemlandet, noe som kan gjøre det vanskelig for dem å fokusere på studiene og ta høyere utdanning.

Anbefalinger til ansatte i høyere utdanning:

- Tilby ytterligere opplæring og støtte til fagpersoner i høyere utdanning for å bedre forstå flyktningers og innvandreres behov og utfordringer.
- Oppmuntre til kollegaveiledning og støttenettverk for å hjelpe flyktninger og innvandrere med å håndtere utfordringene i høyere utdanning.

Anbefalinger til beslutningstakere i høyere utdanning:

- Tilby målrettet støtte til språkopplæring og akademiske skriveferdigheter for å hjelpe flyktninger og innvandrere med å oppfylle språkravene for høyere utdanning.
- Utvikle alternative vurderingsmetoder som kan anerkjenne realkompetanse og arbeidserfaring som er oppnådd utenfor landet der den høyere utdanningsinstitusjonen ligger.
- Etablere retningslinjer som anerkjenner og godskrifter tidligere kvalifikasjoner og arbeidserfaring som er oppnådd utenfor landet der den høyere utdanningsinstitusjonen ligger.
- Tilby økonomisk støtte og stipender spesielt rettet mot flyktninger og innvandrere som har økonomiske hindringer for å ta høyere utdanning.

- Tilby fleksible studieopplegg, for eksempel deltids- eller nettbaserte kurs, for å imøtekomme behovene til flyktninger og innvandrere som kan ha ekstra ansvar eller forpliktelser.
- Tilby dedikerte støttetjenester, som rådgivning, psykisk helsehjelp og sosiale aktiviteter, for å hjelpe flyktninger og innvandrere med å integrere seg i samfunnet.
- Øke mangfoldet blant ansatte og studenter ved høyere utdanningsinstitusjoner for å skape et mer inkluderende miljø for flyktninger og innvandrere.
- Samarbeide med beslutningstakere for å fremme en politikk som anerkjenner og støtter flyktnings og innvandreres utdannings- og yrkesønsker.
- Fremme en følelse av tilhørighet og fellesskap blant flyktninger og innvandrere i høyere utdanning gjennom sosiale arrangementer og nettverksbygging.
- Opprett et eget kontaktpunkt ved hver høyere utdanningsinstitusjon for å gi flyktninger og innvandrere skreddersydd støtte og veiledning.

Anbefalinger til beslutningstakere:

- Samarbeid med beslutningstakere for å fremme en politikk som anerkjenner og støtter flyktnings og innvandreres utdannings- og yrkesønsker.
- Samarbeide med nasjonale og internasjonale organisasjoner for å dele beste praksis og ressurser.
- Utvikle partnerskap og samarbeid mellom høyere utdanningsinstitusjoner og støtteorganisasjoner for flyktninger for å forbedre tilgangen til informasjon og ressurser.

Anbefalinger til andre interessenter:

- Sørg for at informasjon og kommunikasjon om høyere utdanning er tilgjengelig på flere språk.
- Fremme en kultur preget av respekt og forståelse for flyktninger og innvandrere i høyere utdanningsinstitusjoner.
- Etablere partnerskap med arbeidsgivere og bransjeorganisasjoner for å skape muligheter for arbeidserfaring og praksisplasser for flyktninger og innvandrere.
- Tilby støtte til kulturell tilpasning og språkopplæring for familiemedlemmer til flyktninger og innvandrere.
- Opprette likemannsnettverk og støttegrupper for flyktninger og innvandrere som har avbrutt utdanningen sin eller som har sluttet tidlig.

- Oppmuntre til og støtte involvering av flyktninger og innvandrere i beslutningsprosesser i høyere utdanningsinstitusjoner for å sikre at deres perspektiver og behov er representert.

Trinnvis implementering med synlige fremskritt:

Nedenfor følger 10 konkrete trinn for å implementere en strategi for å fjerne hindringer for flyktninger og innvandrere når det gjelder tilgang til høyere utdanning:

1. Gjennomfør en behovsvurdering og samle inn data om flyktningers og innvandreres spesifikke behov og utfordringer når det gjelder tilgang til høyere utdanning.
2. Utvikle en omfattende plan for implementering av anbefalingene, inkludert tidsfrister og ressursallokering.
3. Etablere partnerskap med støtteorganisasjoner for flyktninger, arbeidsgivere, bransjeorganisasjoner, beslutningstakere og andre interessenter for å skape en koordinert og samarbeidsorientert tilnærming.
4. Øke mangfoldet blant ansatte og studenter ved høyere utdanningsinstitusjoner for å skape et mer inkluderende miljø for flyktninger og innvandrere.
5. Gi målrettet støtte til språkopplæring og akademisk skriving for å hjelpe flyktninger og innvandrere med å oppfylle språkravene for høyere utdanning.
6. Tilby alternative vurderingsmetoder som kan anerkjenne realkompetanse og arbeidserfaring som er oppnådd utenfor landet der den høyere utdanningsinstitusjonen ligger.
7. Etablere retningslinjer som anerkjenner og godskrifer tidligere kvalifikasjoner og arbeidserfaring som er oppnådd utenfor landet der den høyere utdanningsinstitusjonen ligger.
8. Tilby økonomisk støtte og stipender spesielt rettet mot flyktninger og innvandrere som har økonomiske hindringer for å ta høyere utdanning.
9. Tilby fleksible studieopplegg, for eksempel deltidskurs eller nettbaserte kurs, for å imøtekomme behovene til flyktninger og innvandrere som har ekstra ansvar eller forpliktelser.
10. Overvåk og evaluer fremdriften i strategien jevnlig for å sikre at den er effektiv og har en positiv innvirkning, og juster planen etter behov basert på tilbakemeldinger og resultater.

Eksempel

Fatima er en syrisk flyktning som kom til Norge med mann og to små barn. Hun er utdannet sivilingeniør fra et universitet i Damaskus, men måtte forlate både jobb og hjem da krigen brøt ut i 2011. Etter å ha tilbrakt flere år i en flyktningleir i Libanon fikk hun til slutt asyl i Norge.

Fatima var fast bestemt på å videreutdanne seg og finne en jobb innen sitt fagfelt. Hun møtte imidlertid flere hindringer for å få tilgang til høyere utdanning:

Trinn 1: Behovskartlegging og datainnsamling

- Fatima møtte flere kulturelle og språklige barrierer for å forstå det norske høyere utdanningssystemet.
- Hun hadde ikke tilstrekkelig informasjon om tilgjengelige studiealternativer og stipendmuligheter for flyktninger.
- Hun slet også med å finne et passende barnepassalternativ for barna mens hun studerte.

Trinn 2: Helhetlig plan og ressurstildeling

- Den høyere utdanningsinstitusjonen som Fatima søkte seg til, utviklet en omfattende plan som inkluderte språkstøttekurs og informasjonsmøter om det norske høyere utdanningssystemet.
- De avsatte også ressurser til barnepass på campus og tilbød ekstra økonomisk støtte til flyktningstudenter.

Trinn 3: Partnerskap og samarbeid

- Institusjonen samarbeidet med lokale hjelpeorganisasjoner for flyktninger for å skaffe Fatima ekstra ressurser, for eksempel hjelp til bolig og transport.
- De samarbeidet også med bransjeorganisasjoner og arbeidsgivere for å skape praksisplasser for flyktningstudenter, inkludert Fatima.

Trinn 4: Mangfold og inkludering

- Institusjonen har aktivt rekruttert og ansatt ansatte med ulike bakgrunn for å skape et mer inkluderende miljø for flyktning- og innvandrerstudenter.
- De etablerte også et mentorprogram for å gi ekstra støtte til Fatima og andre flyktningstudenter.

Trinn 5: Språkopplæring og støtte til akademisk skriving

- Fatima fikk delta i språkstøtteklasser og fikk ekstra akademisk skrivestøtte for å hjelpe henne med å oppfylle språkkravene for høyere utdanning.

Trinn 6: Alternative vurderingsmetoder

- Institusjonen anerkjente Fatimas tidligere grad og arbeidserfaring fra Syria og kunne tilby henne en alternativ vurderingsmetode for å godskrive realkompetansen.

Trinn 7: Anerkjennelse av tidligere kvalifikasjoner

- Institusjonen hadde retningslinjer for å anerkjenne og godskrive tidligere kvalifikasjoner og arbeidserfaring fra utlandet.

Trinn 8: Økonomisk støtte og stipend

- Fatima ble tildelt et stipend spesielt rettet mot flyktninger og innvandrere som møter økonomiske barrierer for høyere utdanning.

Trinn 9: Fleksible studieopplegg

- Institusjonen tilbød fleksible studieopplegg, inkludert nettbaserte kurs og kveldskurs, for å imøtekomme Fatimas ekstra ansvar som forelder.

Trinn 10: Oppfølging og evaluering

- Institusjonen fulgte jevnlig opp Fatimas fremgang og ga tilbakemeldinger på hennes akademiske prestasjoner.
- De evaluerte også effektiviteten av støtteprogrammene og justerte dem etter behov basert på tilbakemeldingene og resultatene.

Til tross for utfordringene hun sto overfor, klarte Fatima å overvinne mange av hindringene for å få tilgang til høyere utdanning med hjelp fra institusjonen og dens partnere. Hun tok en mastergrad i bygg- og anleggsteknikk og er nå ansatt i et lokalt ingeniørfirma.

Eksterne kilder

- FNs flyktningorganisasjon - høyere utdanningsprogrammer for flyktninger:
<https://www.unhcr.org/education/higher-education.html>
- Europakommisjonens Erasmus+-program for flyktninger:
https://ec.europa.eu/programmes/erasmus-plus/opportunities-for-refugees_en
- The Refugee Studies Centre ved Universitetet i Oxford: <https://www.rsc.ox.ac.uk/>
- The Journal of Refugee Studies: <https://academic.oup.com/jrs>
- The Migration Policy Institute: <https://www.migrationpolicy.org/>
- The International Association of Universities - Refugees, Displaced Persons, and Higher Education: <https://www.iau-aiu.net/Refugees-Displaced-Persons-and-Higher-Education> (på engelsk)
- The World University Service of Canada - Student Refugee Program:
<https://www.wusc.ca/our-work/student-refugees/>
- The Refugee Education Initiative: <https://refugeeeducationinitiative.org/>
- Open Society Foundations' støtteprogram for høyere utdanning:
<https://www.opensocietyfoundations.org/what-we-do/themes/higher-education-support-program>
- The International Refugee Assistance Project: <https://refugeerights.org/>
- Europeisk nettsted om integrering: https://ec.europa.eu/migrant-integration/library-document/report-health-refugees-and-migrants-who-european-region_en

Referanser:

Bennett, M. J. (2004). Å bli interkulturelt kompetent. I *Mot det flerkulturelle: En leser i flerkulturell utdanning*.

www.idrinstitute.org/allegati/IDRI_t_Pubblicazioni/1/FILE_Documento.pdf

British Council. (2016). Flyktningers tilgang til høyere utdanning: Politikk og praksis i Europa. Hentet fra

https://www.britishcouncil.org/sites/default/files/refugee_access_to_higher_education_report.pdf.

Europakommisjonen. (2016). Utdanning for flyktninger og asylsøkere i Europa: En studie av 15 medlemsstater. Hentet fra <https://publications.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/0b0cdd2c-cd4e-11e5-a4b1-01aa75ed71a1/language-en>.

Friere, P. (1968). De undertryktes pedagogikk. Penguin.

Giroux, H. A. (1991). Grensepedagogikk og postmodernismens politikk. *Social Text*, 28, 51-67. <https://doi.org/10.2307/466376>

Windschitl, M. (2002). Innramming av konstruktivisme i praksis som forhandling av dilemmaer: En analyse av

En analyse av de konseptuelle, pedagogiske, kulturelle og politiske utfordringene lærere står overfor. *Review of Educational Research*, 72(2), 131-175.

<http://www.jstor.org/stable/3516031>

Hockings, (2011, s. 521).